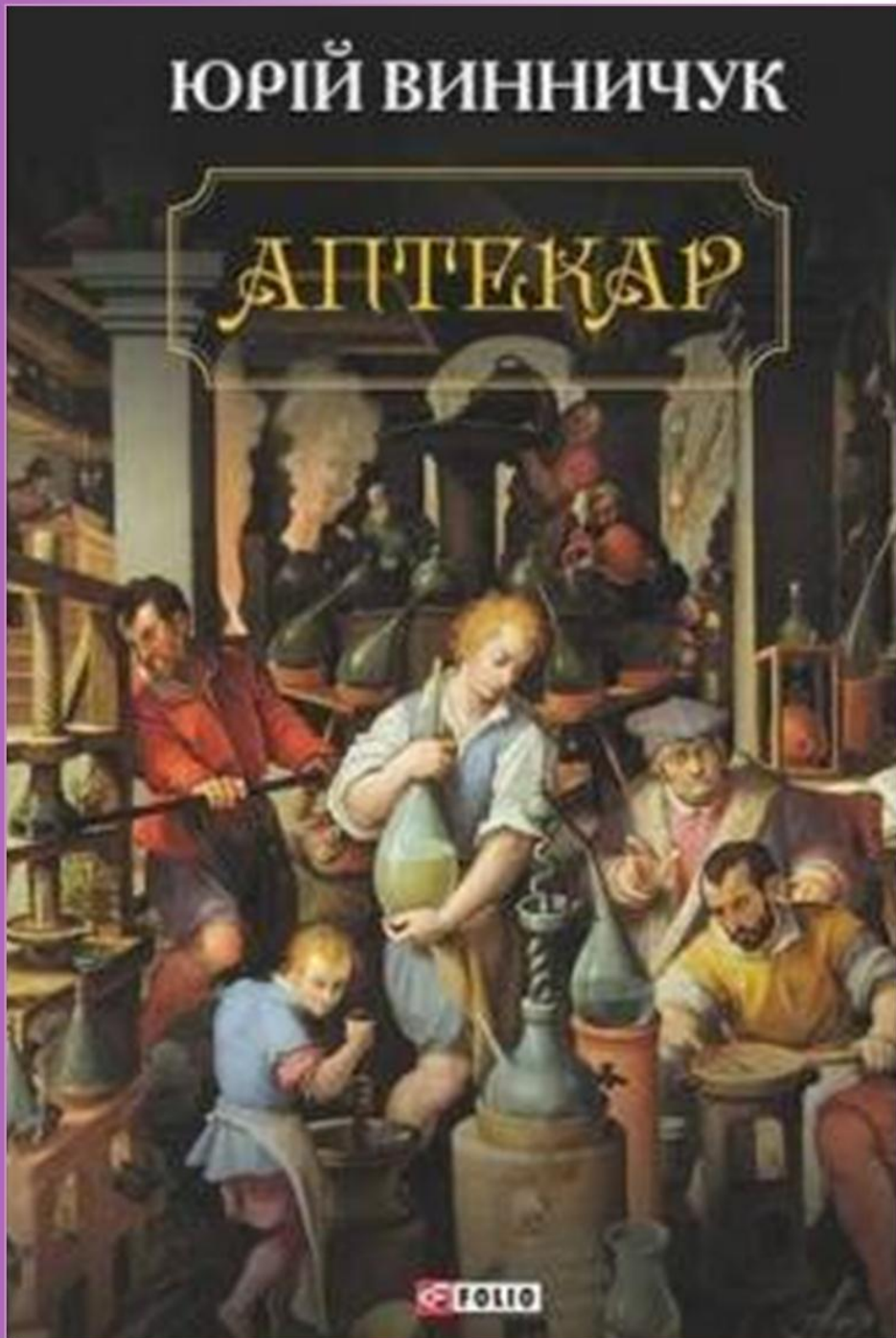

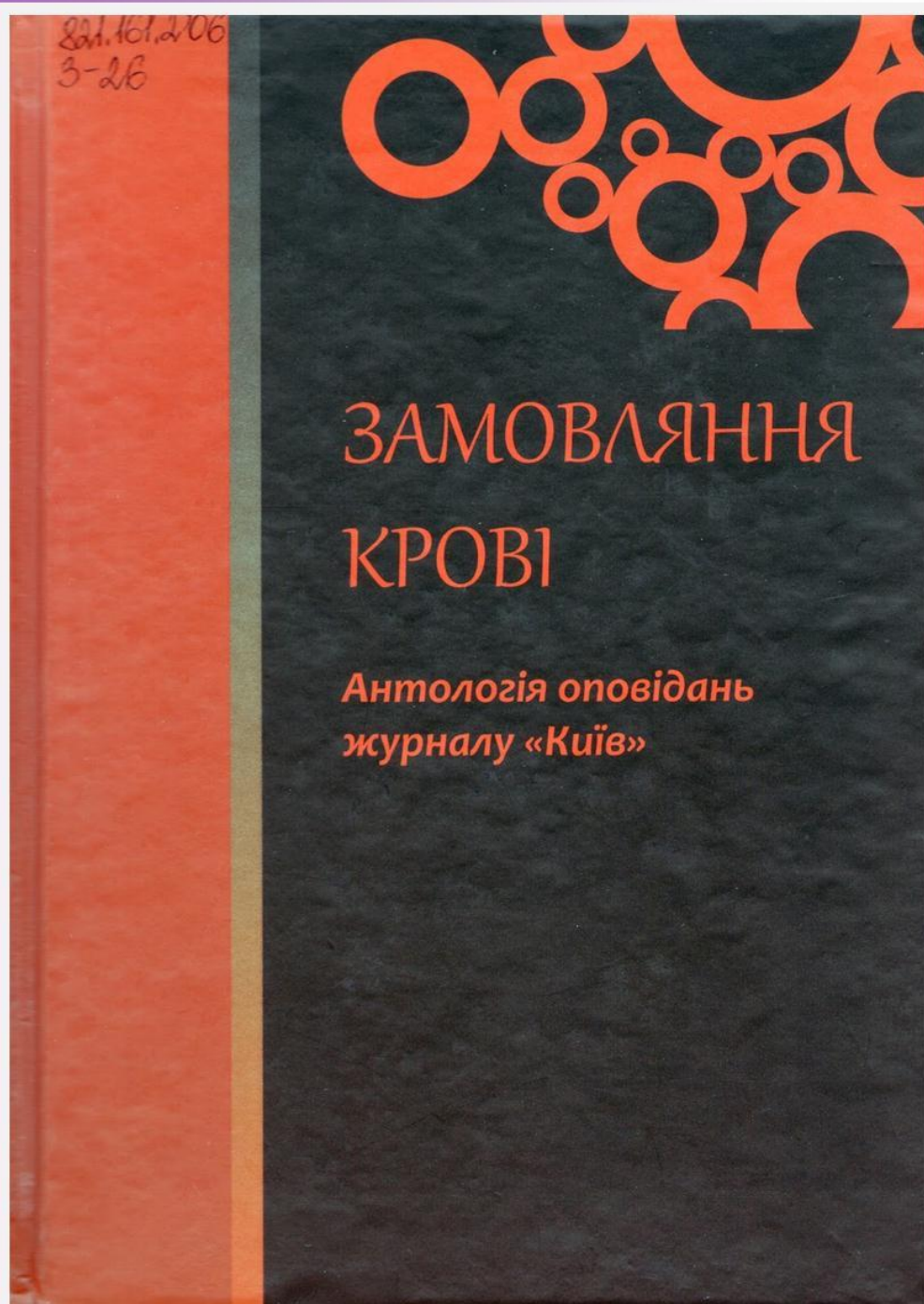
ЮРІЙ ВИННИЧУК

АПТЕКАР

Події нового роману Юрія Винничука “Аптекарь” відбуваються у 1646 - 1648 роках спочатку у Венецькій республіці, а далі - у Львові. Історичне тло уміло використане для захопливої гри в дійсне-недійсне, де персонажі історичні сусідять з вигаданими, а їхні складні стосунки формуються у любовні трикутники.

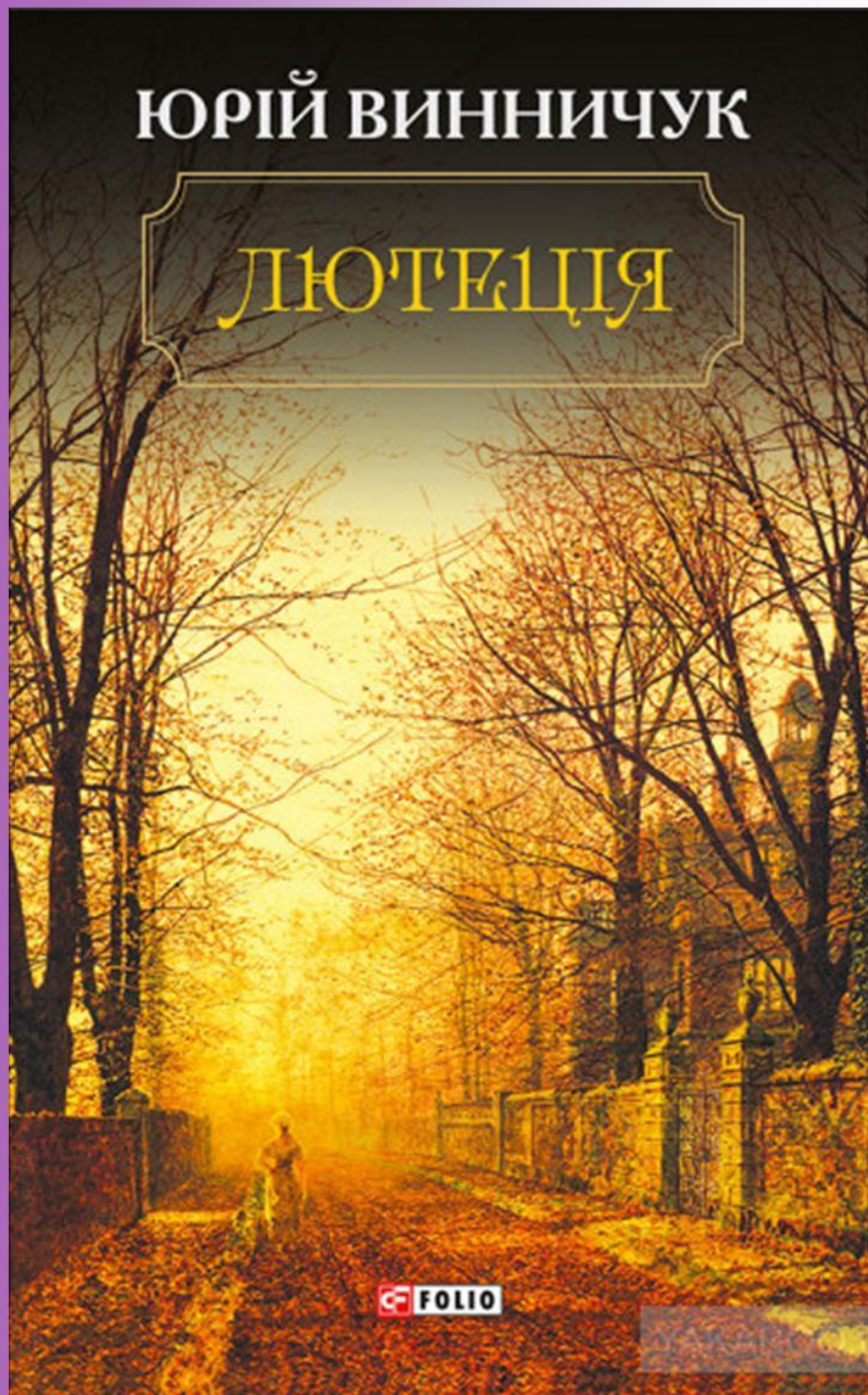
Автор знову дивує тим, що новий роман, який поєднує у собі метафоричність і гострий сюжет, не схожий на жоден попередній. Хоча окремі окремі натяки й алюзії єднають його з “Тангом смерті”

Замовляння крові—
магічний процес, під час
якого за допомогою озвуче-
них слів перестає текти
кров і тіло людське оздоров-
люється. Тож твори, зібрані
у цій книзі, від трагічних,
драматичних і аж до коміч-
них, виповненні гарячим ба-
жанням упорядкувати світ,
зробити його гармонійним,
людинолюбним і мирним.

ЮРІЙ ВИННИЧУК

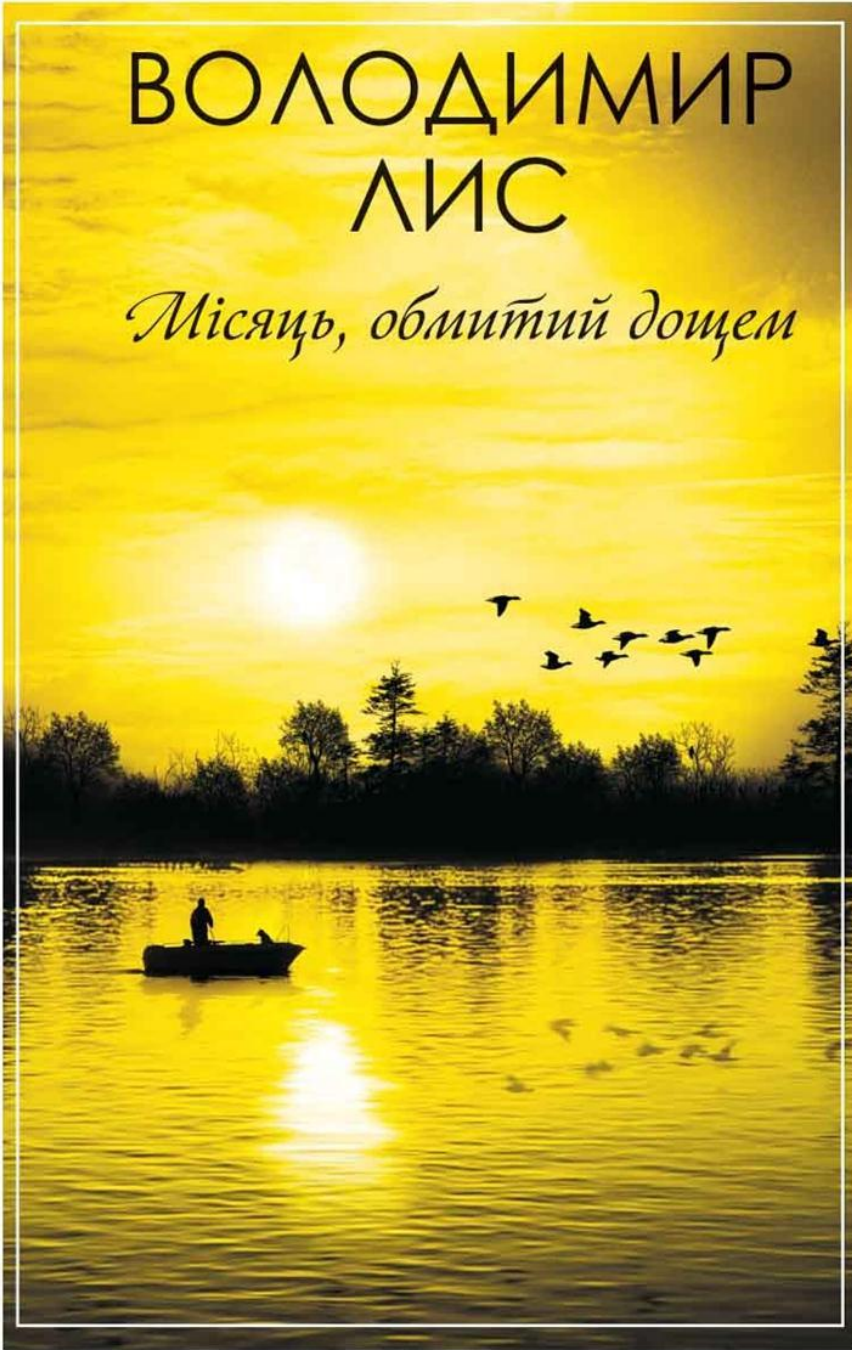
ЛЮТЕЦІЯ

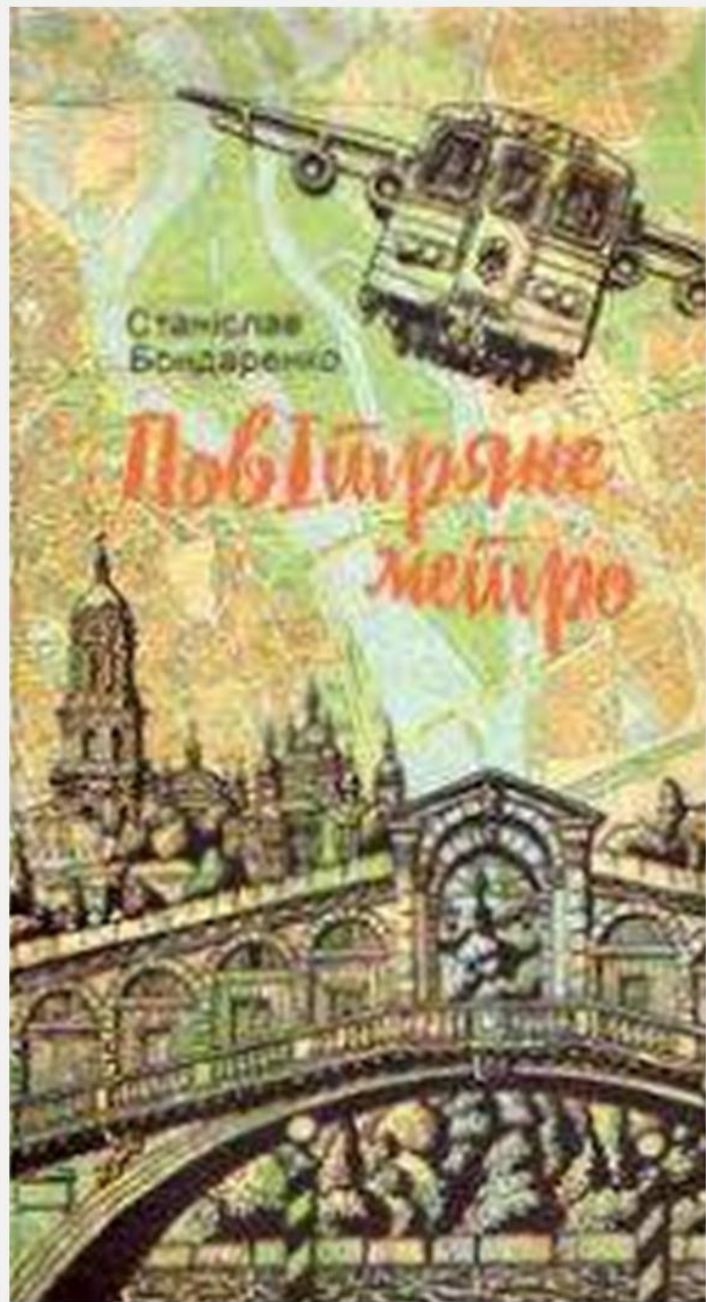
Роман “Лютеція” — черговий постмодерний витвір Юрія Винничука з елементами містики, детективу, еротики, гумору і смутку. Автор зупиняється, як колись Данте, “на півдорозі”, щоб озирнутися назад і довідатися, хто він насправді, прагнучи звести порахунки зі своїм молодечим бунтом проти навколишньої советської дійсності, розкопати щось більше про свою родину. І все це на тлі нестримних любовних пригод не тільки автора, але й львівського Дон Жуана 1840-х років Івана Вагилевича.

ВОЛОДИМИР ЛИС

Місяць, обмитий дощем

Ця збірка різнобарвних, але водночас таких споріднених есеїв і новел про життя—немов букет зібраного восени листя. Серйозні, а інколи й іронічні роздуми про сенс щоденного буття й плин часу, про історичну долю України й таємниці людського серця... Як відпустити минуле та не боятися нових зустрічей? Де черпати наснагу на кожен день? Як розпізнати поворотні моменти і навчитися не шукати підтексту у випадковостях? Треба просто радіти життю й дихати на повні груди! Натхненні історії з добрим гумором, прості, але такі важливі для кожного цінності, звичайні й рідні для нас слова...

Ця книжка поведше “кирилицею київських вулиць” до обжитих ще до нашої ери берегів Почайни, яка “розділяла нам світи, перш ніж Йорданом нашим стати”, а після занурень “на двадцять віків углиб” чуттєво поверне вас у сучасність. Тут взаємодіють “два неба”, або ж два колорити: колорит духовний і колорит місцевий, суто київський. Це зразок міської лірики, яка підтверджує думку, що “Київ не місто, Київ—це Космос”, та спонукає осмислити себе як людину центру Європи, як потенційного ФЕЛЧИТАча, співучасника києвоцентричного брaстсва.

Ця книга стала останньою в циклі з п'яти праць Світлани Алексієвич під загальною назвою “Червона людина. Голоси утопії”.

“Час секонд—хенд” - це мій діагноз, діагноз тому, що ми зробили за 20 років, нашому злочинному романтизмові та, як я зараз вважаю, нашій мовчанці, нашій теперішній німоті й мовчанню еліти. Ми поступилися владою бандитам. Я навіть не знаю, як назвати. Це вже навіть не політика, а такий орден тих, хто має доступ до російського пирога. Ось вони його розділили, і це такий своєрідний орден.